

Gengæld bliver Boligfradraget noget nedsat, og Tanken er i Virkeligheden den, at de to Ting skulde omtrent ækvivalere hinanden.

En anden Bestemmelse, der foreslaas, er, at der ikke til nogen Tjenestemand ydes Erstatning i Penge for ikke at modtage Uniform. Endvidere er der en Regel, som kan have sin praktiske Betydning, nemlig at Tjenestemænd og Personer, som er lønnet med fast Honorar, ikke kan faa denne Løn suppleret med Beløb af Medhjælpssum eller andre kollektive Bevillinger.

Jeg skal endvidere fremhæve Bestemmelserne om Dobbelt pensionering. En af Staten pensioneret Tjenestemand kan jo nu ansættes i en kommunal Tjenestemandstilling, altsaa oppebære Pension fra Staten med alle Tillæg og samtidig faa Løn af Kommunen med alle Tillæg, og naar han afskediges af Kommunen, faar han Pension saavel af Stat som Kommune. Det er et Forhold, som i og for sig er urimeligt. Det naturlige maa være, saaledes som det her er foreslaaet, at Stat og Kommune betragtes som een Arbejdsgiver, saa at Pensionen, naar Pensionisten paa ny ansættes, kan inddrages, og der ved ny Pensionering regnes med en Fællespension for begge Tjenester i Stedet for to selvstændige Pensioneringer. Denne Regel er ogsaa overført paa koncessionerede Selskaber som Telefonselskaber og Privatbaner.

Det ærede 6te landstingsvalgte Medlem omtalte de nye Regler med Hensyn til Beskæftigelsen af Tjenestemændene i Centraladministrationen og de dermed lige stillede overordnede Administrationskontorer. Det har været et vanskeligt Tema at lovgive om, fordi man i en forholdsvis ny Tid har fastsat en Tjenestetid af 6 Timer — det var jo ved Tjenestemandsløven af 1919, detskede. Imidlertid har man jo nu ganske vist ikke ændret 8 Timers Arbejdsdagen — man har respekteret 8 Timers Dagens Princip helt igennem ved de Regler, som er gennemført i den for nogle Maaneder siden vedtagne Lov om Tjenestetid —, men man har krævet den gennemført paa en praktisk Maade, saa at der blev skelnet imellem fuldt effektivt Arbejde i 8 Timer og kun delvis effektivt Arbejde og Arbejde af en lidet anstrengende Karakter som f. Eks. Bevogtningstjeneste og Raadighedstjeneste af forskellig Art. Derfor har man indført de forskellige Tjenestetidsnormer, 8, 9 og 10 Timer, og dette har unægtelig bevirket, at der, særlig af de underordnede Tjenestemænd i de store Etater, faktisk efter denne Lovs Vedtagelse kræves en

større Tjenesteydelse end før. Man har da, med Rette forekommer det mig, fundet, at naar man krævede mere af dem i de underordnede Stillinger, var det ikke muligt at gøre Holdt foran den røde Bygning og sige: De Herrer dør berøres ikke af de Forandringer, der her er foretaget; men saa maatte man ogsaa stramme Fordringerne noget deroppe, navnlig da det dog maa siges, at en Arbejdstid paa 6 Timer ikke ganske svarer til, hvad der kræves i private Forretninger af lignende Art. Man er da gaaet til 7 Timer som den normale daglige Arbejdstid i Centraladministrationens Kontorer, men der er ganske vist foreslaaet visse Ventiler, som jeg nu ogsaa tror er nødvendige. De bestaar særlig i en Nedsættelse til 6 Timer, for saa vidt normalt en Del af Arbejdet udføres som Hjemmearbejde, og for visse kontinuerlige og særlig anstrengende Arbejder. Endvidere kan der i enkelte særlige Tilfælde tilstaaes Tjenestemænd udenfor Chefsstillinger over 55 Aar en Nedsættelse til 6 Timer daglig. Derefter kommer saa det Tilfælde, som det ærede Medlem var inde paa: at der kan ske en Nedsættelse til 5 Timer i en kortere Aarrække, naar Tjenestemanden har Sagførerfuldmagt, og naar der er Hjemmearbejde i en særlig stor Udstrækning. Endelig kan andre Afvigelser tilstaaes, men dog kun efter Forhandling med Folketingets Finansudvalg.

Det, der her maaske snarest vil udække til Kritik, er, at der kan tilstaaes en Nedsættelse til 5 Timer, naar Tjenestemanden har Sagførerfuldmagt. Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger herom, thi det er jo ikke saaledes at forstaa, at dette er en Bestemmelse, som er foreslaaet væsentlig for at lette enkelte Tjenestemænd Adgangen til et forholdsvis lønnende Bierhverv; naar denne Bestemmelse er indsat, er det, fordi man fra Administrationens Synspunkt mener, at det er en Fordel. Jeg deler ganske den Betragtning, at man ikke kan ønske, at Centraladministrationens unge Mænd, som uddanner sig dels til de overordnede Poster i Centraladministrationen, dels til at gaa ud i Landet som Tjenestemænd paa de mest betydende Poster som Dommere, som Embedsmænd i den højere Forvaltning o. s. v., hele deres Liv igennem ikke skal kende andet til Verden, end hvad de kan se indenfor den røde Bygnings Mure, altsaa med andre Ord kan læse sig til gennem Akterne. Det er af Betydning, at de kommer i mere umiddelbar Berøring med det praktiske Liv, og det er vistnok en enstemmig Opfattelse